

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

9. oktober 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 338/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 338/02	Sag C-287/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. juli 2017 — Fidelidade-Companhia de Seguros SA mod Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira og Teresa Rosa Teixeira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — motorkøretøjsansvarsforsikring — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — andet direktiv 84/5/EØF — artikel 2, stk. 1 — forsikringskontrakt indgået på grundlag af urigtige oplysninger om ejerskabet af køretøjet og identiteten af dets sædvanlige fører — forsikringstager — manglende økonomisk interesse i indgåelsen af denne kontrakt — forsikringskontraktens absolutte ugyldighed — retsvirkning over for skadelidte tredjemænd)	2
2017/C 338/03	Sag C-386/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 27. juni 2017 — Stefano Liberato mod Luminita Luisa Grigorescu	3

2017/C 338/04	Sag C-387/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. juni 2017 — Presidenza del Consiglio dei Ministri mod Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA	3
2017/C 338/05	Sag C-406/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 6. juli 2017 — Acea Energia SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.	4
2017/C 338/06	Sag C-407/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 6. juli 2017 — Green Network SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.	5
2017/C 338/07	Sag C-408/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 6. juli 2017 — Enel Energia SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.	7
2017/C 338/08	Sag C-417/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 10. juli 2017. — Hera Comm Srl mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato og Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico	8
2017/C 338/09	Sag C-435/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Halduskohus (Estland) den 18. juli 2017 — Argo Kalda Mardi talu mod Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)	9
2017/C 338/10	Sag C-441/17: Sag anlagt den 20. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	9
2017/C 338/11	Sag C-461/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irlande) (Irland) den 28. juli 2017 — Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle og Liam Donegan mod An Bord Pleanála	11
2017/C 338/12	Sag C-498/17: Sag anlagt den 17. august 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	12

Retten

2017/C 338/13	Sag T-47/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. august 2017 — Sigma Orionis mod REA (Særlige rettergangsformer — voldgiftsklausul — Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling — afgørelse om at suspendere betalingerne og om at opsiges tilskuds-kontrakterne efter finansiell revision — beløb, som REA angiveligt skylder inden for rammerne af tilskudskontrakterne — påstand om skadeserstatning — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)	14
2017/C 338/14	Sag T-48/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. august 2017 — Sigma Orionis mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — voldgiftsbestemmelse — Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram (2007-2013) og Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation — beslutning om at suspendere betalingerne og opsiges tilskudskontrakter som følge af en finansiell revision — beløb, som Kommissionen angiveligt skylder i forbindelse med opfyldelsen af tilskudskontrakter — erstatningskrav — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)	14
2017/C 338/15	Sag T-653/16 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. august 2017 — Malta mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — fælles fiskeripolitik — forordning (EU) nr. 1224/2009 — dokumenter, der er udvekslet mellem Malta og Kommissionen — Greenpeace har fået adgang — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris — interesseafvejning)	15

2017/C 338/16	Sag T-439/17: Sag anlagt den 14. juli 2017 — Yellow Window mod EIGE	15
2017/C 338/17	Sag T-501/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España mod Kommissionen og SRB	16
2017/C 338/18	Sag T-512/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — OCU m.fl. mod SRB	17
2017/C 338/19	Sag T-546/17: Sag anlagt den 11. august 2017 — Haufe-Lexware mod EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)	17
2017/C 338/20	Sag T-562/17: Sag anlagt den 17. august 2017 — dm-drogerie markt mod EUIPO — Albea Services (ALBÉA)	18
2017/C 338/21	Sag T-564/17: Sag anlagt den 18. august 2017 — Tong Myong mod Rådet og Kommissionen	19
2017/C 338/22	Sag T-568/17: Sag anlagt den 18. august 2017 — Korea National Insurance Corporation mod Rådet og Kommissionen	19
2017/C 338/23	Sag T-578/17: Sag anlagt den 26. august 2017 — A & O Hotel and Hostel Friedrichshain mod Kommissionen	20
2017/C 338/24	Sag T-583/17: Sag anlagt den 25. august 2017 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst mod EUIPO — IOS Finance EFC (IOS finance)	21
2017/C 338/25	Sag T-209/17: Rettens kendelse af 23. august 2017 — ZGS mod EUIPO (Schülerhilfe1)	22

Berigtigelser

2017/C 338/26	Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-396/15 (EUT C 283 af 28.8.2017)	23
---------------	---	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 338/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 330 af 2.10.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 318 af 25.9.2017

EUT C 309 af 18.9.2017

EUT C 300 af 11.9.2017

EUT C 293 af 4.9.2017

EUT C 283 af 28.8.2017

EUT C 277 af 21.8.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. juli 2017 — Fidelidade-Companhia de Seguros SA mod Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira og Teresa Rosa Teixeira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal de Justiça — Portugal)

(Sag C-287/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — motorkøretøjsansvarsforsikring — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — andet direktiv 84/5/EØF — artikel 2, stk. 1 — forsikringskontrakt indgået på grundlag af urigtige oplysninger om ejerskabet af køretøjet og identiteten af dets sædvanlige fører — forsikringstager — manglende økonomisk interesse i indgåelsen af denne kontrakt — forsikringskontraktens absolutte ugyldighed — retsvirkning over for skadelidte tredjemænd)

(2017/C 338/02)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fidelidade-Companhia de Seguros SA

Sagsøgte: Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira og Teresa Rosa Teixeira

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse og artikel 2, stk. 1, i Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som medfører, at ugyldigheden af en ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som følger af, at forsikringstageren har afgivet urigtige oprindelige oplysninger med hensyn til, hvem der er ejer og sædvanlig fører af det pågældende køretøj, eller af den omstændighed, at den person, for hvem eller i hvis navn forsikringen er tegnet, ikke havde en økonomisk interesse i indgåelsen af nævnte kontrakt, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan gøres gældende over for skadelidte tredjemænd.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 6.9.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 27. juni 2017 — Stefano Liberato mod Luminita Luisa Grigorescu

(Sag C-386/17)

(2017/C 338/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stefano Liberato

Sagsøgt: Luminita Luisa Grigorescu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har en tilsidesættelse af de regler om litispændens, der er indeholdt i artikel 19, stk. 2 og 3, i forordning nr. 2201/2003 ⁽¹⁾, alene betydning for fastlæggelsen af den retslige kompetence, hvilket betyder, at artikel 24 i forordning (EF) nr. 2201/2003 finder anvendelse, eller kan en sådan tilsidesættelse tværtimod være til hinder for en anerkendelse i den medlemsstat, ved hvis ret sagen først er blevet anlagt, af en afgørelse truffet i den medlemsstat, ved hvis ret sagen senere er blevet anlagt, på baggrund af proceduremæssige grundlæggende retsprincipper, henset til, at artikel 24 i forordning (EF) nr. 2201/2003 kun henviser til de regler, der omhandler fastlæggelse af den retslige kompetence i artikel 3-14 og ikke til den følgende artikel 19?
- 2) Er en fortolkning af artikel 19 i forordning nr. 2201/2003, hvorefter bestemmelsen udelukkende omhandler fastlæggelsen af den retslige kompetence, i strid med det generelle europæiske litispændensbegreb og med denne bestemmelses funktion og formål, som består i at fastsætte en række bindende regler, der afspejler proceduremæssige grundlæggende retsprincipper, med henblik på at sikre oprettelse af et fælles område kendetegnet ved gensidig proceduremæssig tillid og loyalitet og retfærdighed mellem medlemsstaterne, hvor automatisk anerkendelse af og fri bevægelighed for afgørelser gør sig gældende?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. juni 2017 — Presidenza del Consiglio dei Ministri mod Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Sag C-387/17)

(2017/C 338/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Sagsøgt: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Præjudicielle spørgsmål

»Den Europæiske Unions Domstol forelægges under de omstændigheder, der foreligger i hovedsagen: et søgsmål om erstatning af tab anlagt mod den statslige lovgiver som følge af den faktiske tildeling i henhold samme medlemsstats lov (lov nr. 684 af 1974) i perioden 1976-1980 af tilskud, der udgør statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1 (tidligere artikel 92, nu artikel 107 TEUF), som hverken blev anmeldt eller godkendt i henhold til EF-traktatens artikel 88 (tidligere artikel 93, nu artikel 108 TEUF) til et rederi inden for rammerne af et endnu ikke liberaliseret marked (cabotagesejlsads) følgende spørgsmål:

- 1) Finder artikel 1, litra b), nr. v), i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾, som bestemmer, at »v) støtte, som anses for at være en eksisterende støtte, fordi det kan godtgøres, at der ikke var tale om støtte, da den blev indført, men at den blev en støtte på grund af udviklingen på fællesmarkedet, uden at medlemsstaten havde foretaget nogen ændringer. Når visse foranstaltninger bliver en støtte som følge af en liberalisering af en aktivitet ved fællesskabslovgivning, betragtes sådanne foranstaltninger ikke som eksisterende støtte efter den dato, der er fastsat for liberaliseringen« anvendelse med henblik på kvalificeringen af den pågældende støtte (som »eksisterende« og således ikke »ny«) og i hvilket omfang, eller finder det princip (der er formelt forskelligt fra den ovennævnte positive ret), som Retten fastslog i dom af 15. juni 2000 i de forenede sager T-298/97 (Alzetta m.fl. mod Kommissionen, præmis 143), der med relevans for den afgørelse, som skal træffes i denne forbindelse, blev bekræftet af Domstolen med dom af 29. april 2004, C-298/00 P (præmis 66-69) i henhold til hvilken »[...]e]n støtteordning, der er indført på et marked, der oprindeligt var lukket for konkurrence, må [...] anses for en eksisterende støtteordning, når markedet liberaliseres, for så vidt som støtteordningen ikke ved indførelsen var omfattet af anvendelsesområdet for traktatens artikel 92, stk. 1, idet denne bestemmelse under hensyn til dens betingelser om påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og følgevirkninger på konkurrencen kun kan anses for at finde anvendelse på erhvervsgrene, der er åbne for konkurrence« anvendelse og i hvilket omfang?
- 2) Finder artikel 1, litra b), nr. iv), i samme forordning nr. 659/1999, som fastslår, at »støtte, som anses for eksisterende støtte i henhold til artikel 15«, en bestemmelse, som for sin del fastsætter en forældelsesfrist på ti år for tilbagesøgning af ulovligt tildelt støtte, og fortsat med henblik på kvalificeringen af nævnte støtte, anvendelse og i hvilket omfang, eller finder de principper, der gentagne gange er blevet fastslået af Domstolen, om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhed anvendelse og i hvilket omfang (analogt eller ej med det i den nævnte positive ret udtrykkeligt fastslåede princip)?«

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 6. juli 2017 — Acea Energia SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.

(Sag C-406/17)

(2017/C 338/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Acea Energia SpA

Sagsøgte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico og Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er »formålet« med det »almindelige« direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾, der anses for at være et »sikkerhedsnet« for forbrugerbeskyttelse, og navnlig »tiende betragtning« til og artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 3, i samme direktiv til hinder for en national lovgivning, hvorefter vurderingen af overholdelsen af de specifikke forpligtelser, der med henblik på beskyttelse af brugeren er fastsat i de sektorspecifikke direktiver 2009/72/EF⁽²⁾ og 2009/73/EF⁽³⁾, henhører under anvendelsesområdet for det almindelige direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis, hvilket bevirker, at den sektorspecifikke myndighed — her AEEGSI — udelukkes fra at iværksætte sanktioner mod en tilsidesættelse af det sektorspecifikke direktiv i alle de tilfælde, hvor denne tilsidesættelse ligeledes ville kunne udgøre en ukorrekt eller urimelig handelspraksis?
- 2) Skal specialitetsprincippet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF forstås som et princip, der regulerer forholdene mellem lovgivninger (almindelig lovgivning og særlovgivning), forholdene mellem bestemmelser (almindelige bestemmelser og særbestemmelser) eller forholdene mellem de uafhængige myndigheder, der er bemyndiget til at regulere og føre tilsyn med deres områder?
- 3) Kan begrebet »uoverensstemmelse« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF anses for alene at vedrøre tilfælde af radikal modstrid mellem bestemmelserne i lovgivningen om urimelig handelspraksis og andre EU-retlige bestemmelser, som regulerer sektorbaserede aspekter af handelspraksis, eller er det tilstrækkeligt, at de pågældende bestemmelser fastsætter en ordning, der adskiller sig fra lovgivningen om urimelig handelspraksis, hvorved der opstår en uoverensstemmelse mellem reglerne i relation til et konkret tilfælde?
- 4) Henviser begrebet fællesskabsbestemmelser i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF kun til bestemmelserne i EU-retlige forordninger og direktiver samt til bestemmelser, der direkte gennemfører disse, eller omfatter det også den lovgivning og de retsforskrifter, der gennemfører de EU-retlige principper?
- 5) Er specialitetsprincippet i »tiende betragtning« til og artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF, artikel 37 i direktiv 2009/72/EF og artikel 41 i direktiv 2009/73/EF til hinder for, at de nationale gennemførelsesbestemmelser fortolkes således, at det antages, at den almindelige lovgivning om urimelig handelspraksis altid skal finde anvendelse, hver gang der i en reguleret sektor, der er kendetegnet ved en »forbrugerorienteret« sektorordning, og hvor den sektorspecifikke myndighed er tildelt kompetence til at fastsætte regler og sanktioner, udvises en adfærd svarende til begrebet »aggressiv handelspraksis« som omhandlet i artikel 8 og 9 i direktiv 2005/29/EF eller former for handelspraksis, »som under alle omstændigheder anses som urimelige« i henhold til bilag I til direktiv 2005/29/EF, selv hvor der eksisterer en udtømmende sektorregulering, der er vedtaget for at beskytte forbrugerne og baseret på EU-retlige bestemmelser, der regulerer samme »aggressive handelspraksis«, og former for handelspraksis, »som under alle omstændigheder anses som urimelige«, eller under alle omstændigheder samme »ukorrekte eller urimelige handelspraksis«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT 2009, L 211, s. 94).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 6. juli 2017 — Green Network SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.

(Sag C-407/17)

(2017/C 338/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Green Network SpA

Sagsøgte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico og Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er »formålet« med det »almindelige« direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾, der anses for at være et »sikkerhedsnet« for forbrugerbeskyttelse, og navnlig »tiende betragtning« til og artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 3, i samme direktiv til hinder for en national lovgivning, hvorefter vurderingen af overholdelsen af de specifikke forpligtelser, der med henblik på beskyttelse af brugeren er fastsat i de sektorspecifikke direktiver 2009/72/EF⁽²⁾ og 2009/73/EF⁽³⁾, henhører under anvendelsesområdet for det almindelige direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis, hvilket bevirker, at den sektorspecifikke myndighed — her AEEGSI — udelukkes fra at iværksætte sanktioner mod en tilsidesættelse af det sektorspecifikke direktiv i alle de tilfælde, hvor denne tilsidesættelse ligeledes ville kunne udgøre en ukorrekt eller urimelig handelspraksis?
- 2) Skal specialitetsprincippet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF forstås som et princip, der regulerer forholdene mellem lovgivninger (almindelig lovgivning og særlovgivning), forholdene mellem bestemmelser (almindelige bestemmelser og særbestemmelser) eller forholdene mellem de uafhængige myndigheder, der er bemyndiget til at regulere og føre tilsyn med deres områder?
- 3) Kan begrebet »uoverensstemmelse« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF anses for alene at vedrøre tilfælde af radikal modstrid mellem bestemmelserne i lovgivningen om urimelig handelspraksis og andre EU-retlige bestemmelser, som regulerer sektorbaserede aspekter af handelspraksis, eller er det tilstrækkeligt, at de pågældende bestemmelser fastsætter en ordning, der adskiller sig fra lovgivningen om urimelig handelspraksis, hvorved der opstår en uoverensstemmelse mellem reglerne i relation til et konkret tilfælde?
- 4) Henviser begrebet fællesskabsbestemmelser i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF kun til bestemmelserne i EU-retlige forordninger og direktiver samt til bestemmelser, der direkte gennemfører disse, eller omfatter det også den lovgivning og de retsforskrifter, der gennemfører de EU-retlige principper?
- 5) Er specialitetsprincippet i »tiende betragtning« til og artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF, artikel 37 i direktiv 2009/72/EF og artikel 41 i direktiv 2009/73/EF til hinder for, at de nationale gennemførelsesbestemmelser fortolkes således, at det antages, at den almindelige lovgivning om urimelig handelspraksis altid skal finde anvendelse, hver gang der i en reguleret sektor, der er kendetegnet ved en »forbrugerorienteret« sektorordning, og hvor den sektorspecifikke myndighed er tildelt kompetence til at fastsætte regler og sanktioner, udvises en adfærd svarende til begrebet »aggressiv handelspraksis« som omhandlet i artikel 8 og 9 i direktiv 2005/29/EF eller former for handelspraksis, »som under alle omstændigheder anses som urimelige« i henhold til bilag I til direktiv 2005/29/EF, selv hvor der eksisterer en udtømmende sektorregulering, der er vedtaget for at beskytte forbrugerne og baseret på EU-retlige bestemmelser, der regulerer samme »aggressive handelspraksis«, og former for handelspraksis, »som under alle omstændigheder anses som urimelige«, eller under alle omstændigheder samme »ukorrekte eller urimelige handelspraksis«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT 2009, L 211, s. 55).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT 2009, L 211, s. 94).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 6. juli 2017 — Enel Energia SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato m.fl.

(Sag C-408/17)

(2017/C 338/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enel Energia SpA

Sagsøgte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico og Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er »formålet« med det »almindelige« direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾, forstået som »sikkerhedsnettet« for forbrugerbeskyttelse, samt konkret tiende betragtning til, artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 3, i samme direktiv til hinder for en national bestemmelse, hvorefter vurderingen af overholdelsen af særlige forpligtelser ifølge sektordirektiverne 2009/72/EF⁽²⁾ og 2009/73/EF⁽³⁾ om forbrugerbeskyttelse henhører under anvendelsesområdet for det almindelige direktiv 2005/29/EF om ukorrekt handelspraksis, hvilket bevirker, at myndigheden med kompetence — i dette tilfælde AEEGSI — til at iværksætte foranstaltninger mod overtrædelser af sektordirektivet afskæres fra at gribe ind i alle de tilfælde, hvor der også er tale om ukorrekt/urimelig handelspraksis?
- 2) Skal specialitetsprincippet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF opfattes som et princip, der regulerer forholdene mellem lovgivninger (almindelig lovgivning og sektorlovgivninger), forholdene mellem bestemmelser (almindelige bestemmelser og specifikke bestemmelser) eller forholdene mellem uafhængige myndigheder med kompetence til regulering af og tilsyn med de respektive sektorer?
- 3) Kan der kun være tale om begrebet »uoverensstemmelse« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF i tilfælde af radikal modstrid mellem bestemmelserne i lovgivningen om ukorrekt handelspraksis og andre EU-retlige bestemmelser, som regulerer særlige aspekter af handelspraksis, eller er det tilstrækkeligt, at de pågældende bestemmelser indeholder en afvigende regulering fra lovgivningen om ukorrekt handelspraksis i et sådant omfang, at der opstår en kollision mellem bestemmelser i relation til en og samme konkrete situation?
- 4) Henviser begrebet »fællesskabsregler« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF kun til bestemmelserne i EU-retlige forordninger og direktiver samt bestemmelserne til direkte gennemførelse heraf, eller omfatter det også nationale lovgivnings- og reguleringsbestemmelser, der gennemfører EU-retlige principper?
- 5) Er specialitetsprincippet i tiende betragtning til og artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF, og artikel 37 i direktiv 2009/72/EF og artikel 41 i direktiv 2009/73/EF til hinder for en fortolkning af de tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser, hvorefter det antages, at den almindelige lovgivning om ukorrekt handelspraksis altid skal anvendes i alle tilfælde, hvor der i en reguleret sektor — kendetegnet ved en »forbrugerorienteret« sektorlovgivning og hvor den sektorspecifikke myndighed er tildelt kompetencen til at fastsætte regler og sanktioner — udvises en adfærd, som kan henhøre under begrebet »aggressiv handelspraksis« som omhandlet i artikel 8 og 9 i direktiv 2005/29/EF eller handelspraksis, »der under alle omstændigheder betragtes som aggressiv« i henhold til bilag I til direktiv 2005/29/EF, og dette herunder i det tilfælde, hvor der foreligger en sektorlovgivning til forbrugerbeskyttelse, der er baseret på EU-retlige bestemmelser og fuldt ud regulerer samme »aggressive handelspraksis«, handelspraksis, »der under alle omstændigheder betragtes som aggressiv«, eller i alle tilfælde »ukorrekt/urimelig handelspraksis«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211, s. 55).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211, s. 94).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 10. juli 2017. — Hera Comm Srl mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato og Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

(Sag C-417/17)

(2017/C 338/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hera Comm Srl

Sagsøgte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato og Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er »formålet« med det »almindelige« direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾, forstået som »sikkerhedsnettet« for forbrugerbeskyttelse, samt konkret tiende betragtning til, artikel 3, stk. 4, og artikel 5, stk. 3, i samme direktiv til hinder for en national bestemmelse, hvorefter vurderingen af overholdelsen af særlige forpligtelser ifølge sektordirektiverne 2009/72/EF ⁽²⁾ og 2009/73/EF ⁽³⁾ om forbrugerbeskyttelse henhører under anvendelsesområdet for det almindelige direktiv 2005/29/EF om ukorrekt handelspraksis, hvilket bevirker, at myndigheden med kompetence — i dette tilfælde AEEGSI — til at iværksætte foranstaltninger mod overtrædelser af sektordirektivet afskæres fra at gribe ind i alle de tilfælde, hvor der også er tale om ukorrekt/urimelig handelspraksis?
- 2) Skal specialitetsprincippet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF opfattes som et princip, der regulerer forholdene mellem lovgivninger (almindelig lovgivning og sektorlovgivninger), forholdene mellem bestemmelser (almindelige bestemmelser og specifikke bestemmelser) eller forholdene mellem uafhængige myndigheder med kompetence til regulering af og tilsyn med de respektive sektorer?
- 3) Kan der kun være tale om begrebet »uoverensstemmelse« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF i tilfælde af radikal modstrid mellem bestemmelserne i lovgivningen om ukorrekt handelspraksis og andre EU-retlige bestemmelser, som regulerer særlige aspekter af handelspraksis, eller er det tilstrækkeligt, at de pågældende bestemmelser indeholder en afvigende regulering fra lovgivningen om ukorrekt handelspraksis i et sådant omfang, at der opstår en kollision mellem bestemmelser i relation til en og samme konkrete situation?
- 4) Henviser begrebet »fællesskabsregler« i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF kun til bestemmelserne i EU-retlige forordninger og direktiver samt bestemmelserne til direkte gennemførelse heraf, eller omfatter det også nationale lovgivnings- og reguleringsbestemmelser, der gennemfører EU-retlige principper?
- 5) Er specialitetsprincippet i tiende betragtning til og artikel 3, stk. 4, i direktiv 2005/29/EF, og artikel 37 i direktiv 2009/72/EF og artikel 41 i direktiv 2009/73/EF til hinder for en fortolkning af de tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser, hvorefter det antages, at den almindelige lovgivning om ukorrekt handelspraksis altid skal anvendes i alle tilfælde, hvor der i en reguleret sektor — kendetegnet ved en »forbrugerorienteret« sektorlovgivning og hvor den sektorspecifikke myndighed er tildelt kompetencen til at fastsætte regler og sanktioner — udvises en adfærd, som kan henhøre under begrebet »aggressiv handelspraksis« som omhandlet i artikel 8 og 9 i direktiv 2005/29/EF eller handelspraksis, »der under alle omstændigheder betragtes som aggressiv« i henhold til bilag I til direktiv 2005/29/EF, og dette herunder i det tilfælde, hvor der foreligger en sektorlovgivning til forbrugerbeskyttelse, der er baseret på EU-retlige bestemmelser og fuldt ud regulerer samme »aggressive handelspraksis«, handelspraksis, »der under alle omstændigheder betragtes som aggressiv«, eller i alle tilfælde »ukorrekt/urimelig handelspraksis«?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211, s. 55).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13.7.2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211, s. 94).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Halduskohus (Estland) den 18. juli 2017 —
Argo Kalda Mardi talu mod Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)**

(Sag C-435/17)

(2017/C 338/09)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Halduskohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Argo Kalda Mardi talu

Sagsøgt: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er kravet om at bevare stengrave, som en medlemsstat stiller til den, der ansøger om generel arealbetingelse samt betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, og hvis manglende overholdelse udløser anvendelse af den i artikel 39 i Kommissionens delegerede forordning nr. 640/2014 ⁽¹⁾ fastsatte administrative sanktioner i form af reduktion af betalingerne med 3 %, i overensstemmelse med artikel 93, stk. 1, og artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1306/2013 ⁽²⁾ samt de i bilag II til denne forordning fastsatte minimumskrav?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal den, der ansøger om generel arealbetingelse samt betaling for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet i henhold til artikel 72, stk. 1, litra a), artikel 91, stk. 1 og 2, artikel 93, stk. 1, og artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1306/2013 samt artikel 4, stk. 1, litra b), c) og e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1307/2013 ⁽³⁾, opretholde god landbrugs- og miljømæssig stand på hele sin landbrugsbedrift — for at undgå, at en administrativ sanktion finder anvendelse — eller kun på det landbrugsareal, for hvilket der konkret ansøges om betaling?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11.3.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse (EUT 2014, L 81, s. 48).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Sag anlagt den 20. juli 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-441/17)

(2017/C 338/10)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽¹⁾ (herefter »habitatdirektivet«), idet den har vedtaget et bilag til skovforvaltningsplanen for skovfogedsområdet Białowieża, uden at have sikret sig, at dette bilag ikke ville have en negativ indvirkning på integriteten af lokaliteten af fælleskabsbetydning (LAF) og det særlige bevaringsområde (SBO) PLC200004 Puszcza Białowieska.
- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle ⁽²⁾ (herefter »fugledirektivet«), idet den ikke har truffet de nødvendige bevaringsforanstaltninger, som opfylder de økologiske behov for naturtyper i bilag I til habitatdirektivet, arter i bilag II til samme direktiv, fugle i bilag I til fugledirektivet og regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i det sidstnævnte bilag, for hvilke LAF'en og SBO'et PLC200004 Puszcza Białowieska blev oprettet.
- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra a) og d), idet den ikke har sikret en streng beskyttelse af de i bilag IV til habitatdirektivet anførte saprofytiske billearter (sinoberbille [*Cucujus cinnaberinus*], pragtbille [*Buprestis splendens*], melandryidaebille [*Phryganophilus ruficollis*] og pythidaebille [*Pytho kolwensis*]), dvs. ikke har forbudt forsætligt drab og forstyrrelse samt beskadigelse eller ødelæggelse af disse billers yngle- eller rasteområder i skovfogedsområdet Białowieża.
- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fugledirektivets artikel 5, litra b) og d), idet den ikke har sikret beskyttelse af de i [bilag I til] fugledirektivet anførte fuglearter, især den hvidryggede flagspætte (*Dendrocopos leucotos*), den tretåede spætte (*Picoides tridactylus*), spurveuglen (*Glaucidium passerinum*) og perleuglen (*Aegolius funereus*), eller ikke har sikret, at disse fuglearter i skovfogedsområdet Białowieża ikke dræbes og ikke forstyrres i yngletiden, og at deres reder og æg ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polens miljøminister vedtog den 25. marts 2016 under henvisning til barkbilen typografs (*Ips typographus*) udbredelse et bilag til skovforvaltningsplan fra 2012, der gav tilladelse til at tredoble skovhugsten i skovene i skovfogedsområdet Białowieża, nemlig fra 63 471 m³ til 188 000 m³ i årene 2012-2021, og til at træffe foranstaltninger til aktiv skovforvaltning i områder, der hidtil havde været friholdt for indgreb, nemlig til at fjerne over hundrede år gamle, døende og døde træer, som f.eks. grantræer, der var angrebet af typografer — såkaldte sanitære udhugninger, ny opvækst og foryngelse. Dette bilag udgør en plan i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. Integriteten af lokaliteten PLC200004 Puszcza Białowieska omfatter: den naturlige karakter, der er uberørt af menneskelig aktivitet, en stor andel af gamle træer, herunder træer, der er over hundrede år gamle, et stort antal stående og liggende døde træer (dødt træ), forekomsten af arter, der er typiske for urørt skov (saprofytiske billearter, tretået spætte, hvidrygget flagspætte, spurveugle, perleugle). De foranstaltninger, der er gennemført i skovfogedsområdet Białowieża, er således ikke forenelige med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, da de polske myndigheder før vedtagelsen af bilaget ikke havde sikret sig, at godkendelsen af dette ikke ville have en negativ indvirkning på dette områdes integritet.

Efter vedtagelsen af generaldirektøren for statsskoves beslutning nr. 51 af 17. februar 2017 påbegyndtes fjernelsen af tørre og af typografen angrebne træer i alle skovfogedsområderne (Białowieża, Browsk, Hajnówka), dvs. på et areal på ca. 34 000 hektar (arealet af PLC200004 Puszcza Białowieska udgør 63 147 hektar).

Kommissionen er af den opfattelse, at foranstaltningerne til aktiv skovforvaltning i levested 91D0 (skovbevoksede tørvemoser), 91E0 (elle- og askeskove med overdrev, popler, el og ask), i de over hundrede år gamle skovbestande i levested 9170 (subkontinentale ege-avnbøge-skove), i levestederne for den hvidryggede flagspætte, den tretåede spætte, spurveuglen, perleuglen, hvepsevågen, den lille fluesnapper, halsbåndfluesnapperen og hulduen og i levestederne for de saprofytiske billearter, [sinoberbiller, Boros schneideri, melandrydaebiller, pythidaebiller, Rhysodes sulcatus og pragtbiller], ligesom fjernelsen af over hundrede år gamle, døde grantræer og fældningen af træer inden for rammerne af udvidelsen af skovhugsten i PLC200004 Puszcz Białowieska, i sammenhæng med gennemførelsen af Republikken Polens miljøministers beslutning af 25. marts 2016 og generaldirektøren for statsskoves beslutning nr. 51 af 17. februar 2017, udgjorde en potentiel fare for naturtyperne og levestederne for de dyr og fugle, der var anført i planen for bevarelsesopgaver for PLC200004 Puszcz Białowieska, og forhindrede gennemførelsen af de deri indeholdte beskyttelsesforanstaltninger med henblik på opretholdelse af den forskriftsmæssige bevaringsstatus for PLC200004 Puszcz Białowieska, hvilket udgør en tilsidesættelse af habitatdirektivets artikel 6, stk. 1.

Derudover forhindrede de ovenfor beskrevne foranstaltninger til aktiv skovforvaltning, der blev indført på grundlag af bilaget, og som ødelægger de strengt beskyttede saprofytiske billearters levested, gennemførelsen af konkrete særlige foranstaltninger til i tilstrækkelig grad at sikre en bevaringsstatus for de i bilag IV, litra a), til habitatdirektivet anførte fire saprofytiske billearter (sinoberbille [*Cucujus cinnaberinus*], pragtbille [*Buprestis splendens*], melandrydaebille [*Phryganophilus ruficollis*] og pythidaebille [*Pytho kolwensis*]).

Endelig har Kommissionen anført, at de ovenfor beskrevne foranstaltninger til aktiv skovforvaltning, der blev indført på grundlag af bilaget, som følge af ødelæggelsen af levestederne for den hvidryggede flagspætte (*Dendrocopos leucotos*), den tretåede spætte (*Picoides tridactylus*), spurveuglen (*Glaucidium passerinum*) og perleuglen (*Aegolius funereus*) tilsidesatte forpligtelsen til at sikre en effektiv beskyttelse af disse fuglearter, da de ikke forhindrede ødelæggelsen af disse fugles reder eller forsætlig forstyrrelse af dem.

⁽¹⁾ EFT 1992, L 206, s. 7.

⁽²⁾ EUT 2010, L 20, s. 7.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irlande) (Irland) den 28. juli 2017 —
Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle og Liam Donegan mod An Bord Pleanála**

(Sag C-461/17)

(2017/C 338/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irlande)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle og Liam Donegan

Sagsøgt: An Bord Pleanála

Præjudicielle spørgsmål

- Medfører Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, med senere ændringer [habitatdirektivet], at de levesteder og arter, som er opført for lokaliteten, skal nævnes i fuldt omfang i en Natura-virkningsvurdering?
- Medfører [habitatdirektivet], at den potentielle virkning på alle arter (i modsætning til blot beskyttede arter), som bidrager til og er en del af et beskyttet levested, skal identificeres og behandles i en Natura-virkningsvurdering?

- c) Medfører [habitatdirektivet], at en Natura-virkningsvurdering udtrykkeligt skal behandle virkningen af det foreslåede anlægsarbejde på beskyttede arter og levesteder inden for det særlige bevaringsområde, så vel som arter og levesteder uden for dets grænser?
- d) Medfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU ⁽²⁾ af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, at spørgsmålet om, hvorvidt det foreslåede anlægsarbejde har en betydelig virkning på de arter, der er nævnt i en vurdering af virkningen på miljøet, udtrykkeligt skal behandles i vurderingen?
- e) Udgør en løsning, som bygherren har overvejet og omtalt i vurderingen af virkningen på miljøet, og/eller som nogle af de interesserede parter har argumenteret for, og/eller som blev taget i betragtning af den kompetente myndighed, et af de »væsentligste alternativer« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, selv om den blev forkastet af bygherren på et tidligt tidspunkt?
- f) Medfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, at en vurdering af virkningen på miljøet bør indeholde tilstrækkelige oplysninger vedrørende hvert alternativs virkning på miljøet til at give mulighed for sammenligning af de forskellige alternativers miljømæssige ønskværdighed, og/eller at vurderingen af virkningen på miljøet skal indeholde udtrykkelige oplysninger om, hvorledes der er taget hensyn til alternativernes indvirkning på miljøet?
- g) Gælder kravet i artikel 5, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, om at grundene til bygherrens valg skal gives »under hensyn til indvirkningen på miljøet« kun den valgte løsning eller også de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, hvorved der kræves en analyse af disse løsninger for at tage højde for deres indvirkning på miljøet?
- h) Er det foreneligt med opnåelsen af [habitatdirektivets] målsætninger, at detaljerede oplysninger om anlægsfasen (f.eks. byggepladsens placering og transportveje) først skal fastlægges, efter at der er givet tilladelse, og har en kompetent myndighed i så fald beføjelse til at tillade, at sådanne forhold bestemmes egenhændigt af bygherren inden for rammerne af en eventuel tilladelse, hvor den pågældende beslutning skal meddeles den kompetente myndighed frem for at blive godkendt af den kompetente myndighed?
- i) Medfører [habitatdirektivet], at en kompetent myndighed er forpligtet til at registrere, med en tilstrækkelig detaljeringsgrad og tydelighed til at hindre enhver tvivl om den videnskabelige udtalelses betydning og virkning, i hvilket omfang den videnskabelige udtalelse, som den har fået forelagt, argumenterer for, at der skal indsamles yderligere oplysninger, inden der gives tilladelse?
- j) Medfører [habitatdirektivet], at den kompetente myndighed skal begrunde eller detaljeret begrunde afvisningen af dens inspektørs konklusion om, at der kræves yderligere oplysninger eller en videnskabelig undersøgelse, inden der gives anlægstilladelse?
- k) Medfører [habitatdirektivet], at en kompetent myndighed som led i udførelsen af en vurdering skal begrunde hvert element i sin afgørelse detaljeret og udtrykkeligt?

⁽¹⁾ EFT L 206, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 26, s. 1.

Sag anlagt den 17. august 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-498/17)

(2017/C 338/12)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), andet punktum, og artikel 14, litra c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT 1999, L 182, s. 1), idet den ikke har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for snarest muligt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 7, litra g), og artikel 13 at nedlukke de deponeringsanlæg, som ikke har fået tilladelse til fortsat drift i overensstemmelse med artikel 8, eller idet den ikke har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige med henblik på at sikre, at de deponeringsanlæg, som har fået tilladelse til fortsat drift, opfylder kravene i direktivet med forbehold for kravene i bilag I, punkt 1, til dette direktiv med hensyn til deponeringsanlæggene: 1) Avigliano (Loc. Serre Le Brece); 2) Ferrandina (Loc. Venita); 3) Genzano di Lucania (Loc. Matinella); 4) Latronico (Loc. Torre); 5) Lauria (Loc. Carpineto); 6) Maratea (Loc. Montescuro); 7) Moliterno (Loc. Tempa La Guarella); 8) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta; deponeringsanlæg, hvis nedlukning var fastsat til september 2016); 9) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta); deponeringsanlæg erklæret for aldrig at have været i brug; 10) Rapolla (Loc. Albero in Piano); 11) Roccanova (Loc. Serre); 12) Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi); 13) Campotosto (Loc. Reperduto); 14) Capistrello (Loc. Trasolero); 15) Francavilla (Valle Anzuca); 16) L'Aquila (Loc. Ponte delle Grotte); 17) Andria (D'Oria G. & C. s.n.c); 18) Canosa (CO.BE. MA); 19) Bisceglie (CO.GE.SER); 20) Andria (F.lli Acquaviva); 21) Trani (BAT-Igea s.r.l.); 22) Torviscosa (Società Caffaro).
- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), andet afsnit, i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den ikke har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for snarest muligt i overensstemmelse med direktivets artikel 7, litra g), og artikel 13 at nedlukke de deponeringsanlæg, som ikke har fået tilladelse til fortsat drift i overensstemmelse med samme direktivs artikel 8 med hensyn til deponeringsanlæggene: 23) Atella (Loc. Cafaro); 24) Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone); 25) Marsico Nuovo (Loc. Galaino); 26) Matera (Loc. La Martella); 27) Pescopagano (Loc. Domacchia); 28) Rionero in Vulture (Loc. Ventaruolo); 29) Salandra (Loc. Piano del Governo); 30) San Mauro Forte (Loc. Priati); 31) Senise (Loc. Palomabara); 32) Tito (Loc. Aia dei Monaci); 33) Tito (Loc. Valle del Forno); 34) Capestrano (Loc. Tirassegno); 35) Castellalto (Loc. Colle Coccu); 36) Castelvechio Calvisio (Loc. Termine); 37) Corfinio (Loc. Cannucce); 38) Corfinio (Loc. Case querceto); 39) Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta); 40) S. Omero (Loc. Ficcadenti); 41) Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti); 42) San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore); 43) Trivigano (ex Cava Zof); 44) Torviscosa (Loc. La Valletta).
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 14 i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald regulerer situationen for såkaldte »bestående« anlæg, dvs. sådanne anlæg, som allerede var godkendt eller i drift inden den 16. juli 2001, der var fristen for gennemførelse af direktivet i national ret i henhold til dettes artikel 18, stk. 1. Hvad angår disse deponeringsanlæg fastsætter det nævnte direktivs artikel 14, at medlemsstatens kompetente myndigheder inden den 16. juli 2009 på grundlag af en godkendt overgangsplan enten giver tilladelse til det arbejde, der er nødvendigt for at opfylde kravene i direktivet [artikel 14, litra c)], eller nedlukker deponeringsanlægget [artikel 14, litra b), andet punktum].

Ifølge Kommissionen fremgår det af de oplysninger, som Den Italienske Republik har fremlagt under den administrative procedure, at ingen af disse forpligtelser er blevet opfyldt med hensyn til 44 bestående deponeringsanlæg, og Den Italienske Republik har dermed hvad angår disse anlæg ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), andet punktum, og artikel 14, litra c), i direktiv 1999/31/EF.

RET TEN

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. august 2017 — Sigma Orionis mod REA

(Sag T-47/16 R)

(Særlige rettergangsformer — voldgiftsklausul — Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling — afgørelse om at suspendere betalingerne og om at opsigte tilskudskontrakterne efter finansiel revision — beløb, som REA angiveligt skylder inden for rammerne af tilskudskontrakterne — påstand om skadeserstatning — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)

(2017/C 338/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sigma Orionis SA (Valbonne, Frankrig) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved S. Payan Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om, at REA straks betaler et beløb i medfør af tilskudskontrakten »EET Event«.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. august 2017 — Sigma Orionis mod Kommissionen

(Sag T-48/16 R)

(Særlige rettergangsformer — voldgiftsbestemmelse — Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram (2007-2013) og Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation — beslutning om at suspendere betalingerne og opsigte tilskudskontrakter som følge af en finansiel revision — beløb, som Kommissionen angiveligt skylder i forbindelse med opfyldelsen af tilskudskontrakter — erstatningskrav — begæring om udsættelse af gennemførelse — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)

(2017/C 338/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sigma Orionis SA (Valbonne, Frankrig) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om, at Kommissionen straks skal betale forskellige beløb i henhold til en række tilskudsaftaler, og om udsættelse af gennemførelsen af beslutningen om opsigelse af disse aftaler.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. august 2017 — Malta mod Kommissionen**(Sag T-653/16 R)**

(Særlige rettergangsformer — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — fælles fiskeripolitik — forordning (EU) nr. 1224/2009 — dokumenter, der er udvekslet mellem Malta og Kommissionen — Greenpeace har fået adgang — begæring om udsættelse af gennemførelse — fumus boni juris — interesseafvejning)

(2017/C 338/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Republikken Malta (ved A. Buhagiar, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 13. juli 2016 vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001 vedrørende en begæring om aktindsigt i dokumenter registreret under referencen GestDem2015/5711A-018-2014.

Konklusion

- 1) *Gennemførelsen af Europa-Kommissionens afgørelse af 13. juli 2016 vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001 vedrørende en begæring om aktindsigt i dokumenter registreret under referencen GestDem2015/5711 udsættes, for så vidt som denne afgørelse giver aktindsigt i dokumenter fra Republikken Malta.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 14. juli 2017 — Yellow Window mod EIGE**(Sag T-439/17)**

(2017/C 338/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yellow Window (Antwerpen, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse af 8. maj 2017 om afslag på sagsøgerens bud i sagen EIGE/2017/OPER/04 »Female Genital Mutilation: Estimating Girls at Risk« og de efterfølgende afgørelser om at udvælge en anden bydende og tildele kontrakten annulleres.

- Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder pålægges at betale den skade, som sagsøgeren har lidt med tillæg af renter på 8 %, eller subsidiært at betale en godtgørelse med tillæg af renter på 8 %.
- Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, gennemsigtighedsprincippet, forsigtighedsprincippet og princippet om pligten til at respektere fortrolighed samt, at der foreligger et åbenbart fejlskøn.
2. Andet anbringende vedrører en uoverensstemmelse i begrundelsen og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i forbindelse med vurderingen af sagsøgerens bud.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 7. august 2017 — **Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España** mod Kommissionen og SRB

(Sag T-501/17)

(2017/C 338/17)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España (Madrid, Spanien) (ved advokat A. Solana López)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har tilsidesat de EU-retlige principper ved vedtagelsen af afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.
- Følgelig annulleres denne retsakt og alle efterfølgende gennemførelsesretsakter, som Den Fælles Afviklingsinstans har kunnet træffe, idet det for alle retsaktens vedkommende sker *ex tunc*.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 7. august 2017 — OCU m.fl. mod SRB**(Sag T-512/17)**

(2017/C 338/18)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøgere: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Spanien) og 37 andre sagsøgere

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Artikel 18 og 29 i forordning (EU) nr. 806/2014 erklæres ulovlige og skal ikke finde anvendelse.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne sag er anlagt til prøvelse af Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 11. august 2017 — Haufe-Lexware mod EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)**(Sag T-546/17)**

(2017/C 338/19)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Freiburg im Breisgau, Tyskland) (ved advokat N. Hebeis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Beijing, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Leshare« — registreringsansøgning nr. 13 883 301

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. juni 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1691/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. august 2017 — dm-drogerie markt mod EUIPO — Albea Services (ALBÉA)**(Sag T-562/17)**

(2017/C 338/20)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: dm-drogerie markt Verwaltungs-GmbH (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne O. Bludovsky og C. Mellein)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Albea Services (Gennevilliers, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Albea Services

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »ALBÉA« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 210 553

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. maj 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1870/2016-1)

Påstande

- Afgørelse truffet den 25. maj 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (sag R 1870/2016-1) annulleres og foretage omgørelse heraf, således at ansøgerens varemærke slettes.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 25. maj 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (sag R 1870/2016-1) og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret.
- Mere subsidiært annulleres afgørelse truffet den 25. maj 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (sag R 1870/2016-1).

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 18. august 2017 — Tong Myong mod Rådet og Kommissionen**(Sag T-564/17)**

(2017/C 338/21)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: So Tong Myong (Pyongyang, Den Demokratiske Folkerepublik Korea) (ved M. Lester og S. Midwinter, QC, samt solicitors T. Brentnall og A. Stevenson)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/993 af 12. juni 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 329/2007 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (EUT 2017, L 149, s. 67) og Rådets afgørelse (FUSP) 2017/994 af 12. juni 2017 om ændring af afgørelse (FUSP) 2016/849 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (EUT 2017, L 149, s. 75) annulleres, for så vidt som sagsøgeren ved disse retsakter opføres på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.
- Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at de sagsøgte har undladt at give en behørig eller tilstrækkelig begrundelse for at opføre sagsøgeren på listen.
2. Andet anbringende om, at de sagsøgte har begået en åbenbar fejl ved at anse, at nogen af kriterierne for opførelse på listen i de anfægtede foranstaltninger var opfyldt i sagsøgerens tilfælde. Sagsøgerens opførelse på listen savner faktisk grundlag.
3. Tredje anbringende om, at de sagsøgte har begået magtfordrejning ved at forsøge at ophæve sagsøgerens ret til effektive retsmidler i forhold til sagsøgerens opførelse på listen i henhold til artikel 230 TEUF, og/eller om, at de har tilsidesat sagsøgerens ret til ligebehandling.
4. Fjerde anbringende om, at de sagsøgte har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved at undlade at sende ham det bevis, som de støttede sig på, før sagsøgeren blev genopført på listen.
5. Femte anbringende om, at de sagsøgte har tilsidesat databeskyttelsesloven.
6. Sjette anbringende om, at de sagsøgte ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder dennes ret til beskyttelse af ejendom, forretning og omdømme.

Sag anlagt den 18. august 2017 — Korea National Insurance Corporation mod Rådet og Kommissionen**(Sag T-568/17)**

(2017/C 338/22)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Korea National Insurance Corporation (Pyongyang, Den Demokratiske Folkerepublik Korea) (ved M. Lester og S. Midwinter, QC, samt solicitors T. Brentnall og A. Stevenson)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/993 af 12. juni 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 329/2007 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (EUT 2017, L 149, s. 67), Rådets forordning (FUSP) 2017/994 af 12. juni 2017 om ændring af afgørelse (FUSP) 2016/849 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (EUT 2017, L 149, s. 75), Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/1459 af 10. august 2017 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2016/849 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (EUT 2017, L 208, s. 38) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1457 af 10. august 2017 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 329/2007 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (EUT 2017, L 208, s. 33) annulleres, for så vidt som sagsøgeren ved disse retsakter opføres på listen over enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger.
- Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at de sagsøgte har undladt at give en behørig eller tilstrækkelig begrundelse for at opføre sagsøgeren på listen.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte har begået en åbenbar fejl ved at anse, at nogen af kriterierne for opførelse på listen i de anfægtede foranstaltninger var opfyldt i sagsøgerens tilfælde. Sagsøgerens opførelse på listen savner faktisk grundlag.
3. Tredje anbringende om, at de sagsøgte har undladt at give sagsøgeren bevis, der angiveligt støtter deres afgørelse om at genopføre sagsøgeren på listen, før sagsøgerens genopførelse, eller der angiveligt støtter EU's gennemførelse af sagsøgerens opførelse på FN's liste, hvilket er en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
4. Fjerde anbringende om, at de sagsøgte har undladt at opfylde deres forpligtelser, da de traf afgørelse om at opføre sagsøgeren på listen efter FN's opførelse på listen.
5. Femte anbringende om, at de sagsøgte har begået magtfordrejning ved at forsøge at ophæve sagsøgerens ret til effektive retsmidler i forhold til sagsøgerens opførelse på listen i henhold til artikel 230 TEUF, og/eller om, at de har tilsidesat sagsøgerens ret til ligebehandling.
6. Sjette anbringende om, at de sagsøgte har tilsidesat databeskyttelsesloven.
7. Syvende anbringende om, at de sagsøgte ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder dennes ret til beskyttelse af ejendom, forretning og omdømme.

Sag anlagt den 26. august 2017 — A & O Hotel and Hostel Friedrichshain mod Kommissionen

(Sag T-578/17)

(2017/C 338/23)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: A & O Hotel and Hostel Friedrichshain GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne S. Heise og M. Lindner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2017) 3220 final af 29. maj 2017 vedrørende de af Tyskland gennemførte ikke-skattemæssige støtteforanstaltninger til fordel for Jugendherberge Berlin Ostkreuz gGmbH (m.fl.) SA.43145 (2016/FC) (EUT 2017, C 193, s. 1) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ét anbringende.

Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og procedureregler i henhold til såvel artikel 108, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 2015/1589 ⁽¹⁾, som artikel 296, stk. 2, TEUF

- Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens processuelle rettigheder, for så vidt som den vedtog den anfægtede afgørelse efter kun en foreløbig undersøgelse, skønt den var forpligtet til at indlede en formel undersøgelsesprocedure. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at Kommissionen i forbindelse med den obligatoriske vurdering af de for den foreliggende oplysninger, skulle have rejst tvivl om, hvorvidt, de ikke-skattemæssige støtteforanstaltninger, som Tyskland uretmæssigt har gennemført til fordel for Jugendherberge Berlin Ostkreuz gGmbH (m.fl.), var forenelige [med EU-retten].
- For så vidt som Kommissionen ikke eller kun på en utilstrækkelig eller en med hensyn til væsentlige aspekter urigtig måde har taget hensyn til disse oplysninger, der giver anledning til bekymring, i den anfægtede afgørelse, har sagsøgeren endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 25. august 2017 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst mod EUIPO — IOS Finance EFC (IOS finance)**(Sag T-583/17)****(2017/C 338/24)***Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokat B. Sorg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: IOS Finance EFC, SA (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: IOS Finance EFC, SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »IOS FINANCE« — EU-varemærkeregistrering nr. 12 544 061

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. juni 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2262/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 23. august 2017 — ZGS mod EUIPO (Schülerhilfe1)**(Sag T-209/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 338/25)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse til Tidende i sag T-396/15***(Den Europæiske Unions Tidende C 283 af 28. august 2017)**(2017/C 338/26)*

Meddelelsen til Tidende i sag T-396/15, Herm. Sprenger mod EUIPO — web2get (formen af en stigbøjle), affattes således:

Rettens kendelse af 30. maj 2017 — Herm. Sprenger mod EUIPO — web2get (formen af en stigbøjle)**(Sag T-396/15) ⁽¹⁾****(EU-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse i sagen)***(2017/C 283/74)**Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved advokat V. Schiller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Söder og A. Schiffko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: web2get GmbH & Co. KG (Dülmen, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. april 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 520/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem web2get GmbH & Co. KG og Herm. Sprenger GmbH & Co. KG.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Herm. Sprenger GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA